

dig, og det er Anskaffelsen af et Fyrinspektionsstib ogsaa over til Bestyrelsen for at gøre det muligt at behjæle Slugen saaledes; at Fiskerfartøjerne Norden for Horns Rev uden nogen virkelig Livsfare i Tilfælde af en vestlig Storm kunne løbe gennem Slugen ind til Esbjerg. — Jeg vil ogsaa tilføje, at det var overmaade ønskeligt, om Forholdene vare lidt mere fæstnede ved Thyborøn. Inden man anvender en saadan Besvilling, vilde det være overordentlig ønskeligt, om de Arbejder, som anbefales saa overmaade meget af det ærede Medlem med Hensyn til Sikringen af den nordlige Tange; i det mindste kunde være i Gang, idet man ellers risikerer, at de Fyr, man indretter, maatte snart blive til ingen Nytte, naar de da ikke blive flyttede. Der har nok været Tale om at udlægge Husbøjer, men de ville ikke være saa hensigtsmæssige, de ville fordre et meget betydeligt Tilshyn og ogsaa være kostbare. Smidlertid kan der naturligvis om denne Sag, som saaledes blev rejst af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgfreds (Naberg), blive forhandlet nærmere i Finansudvalget.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg kan indskrænke mine Bemærkninger til meget faa, da der ikke er fremkommet særdeles meget, siden jeg sidst havde Ordet. Jeg kan altsaa i sin Helhed og ogsaa for enkelte Deles Vedkommende henholde mig til de tidligere Udtalelser, jeg har tilladt mig at fremkomme med, og dette gælder ogsaa særlig de almindelige Forhold, hvortil man maa tage Hensyn ved den fremtidige Behandling af Finansloven. Jeg tillod mig i saa Henseende at pege stærkt paa, at Råsebeholdningen ikke rummer saa store Beløb, som enkelte ærede Medlemmer, der her have udtalt sig, syntes at forudsætte, hvoraf jo atter vil følge, at den Regnskabsbeholdning, der vil komme til Stede, naar indeværende Finansaar er til Ende, ikke vil blive saa voksende, som man har forudsat, ja, at den endog saa maatte vil blive noget mindre, end den var ved Begyndelsen af dette Finansaar, hvori vi nu befinde os. Blandt de enkelte Genstande for den Diskussion, der har fundet Sted, har ogsaa været Døstjerne om en Medsættelse af Renten af de Beløb, der ere under Statens Kontrol. Angaaende dette Punkt vil jeg ogsaa ganske kunne henholde mig til, hvad jeg allerede forrige Gang, da jeg havde Ordet, har udtalt. Om Konverteringen af Statsgælden er der som fremkommet en Række Bemærkninger, som give mig Anledning til nøjere at accentuere, hvad jeg allerede har udtalt forrige Gang, jeg havde Or-

det. Der er fra mange Sider udtalt Ønske om, at Staten vilde fortsætte med Konverteringen af Statsgælden, men der har dog ogsaa fra enkelte Sider lydt Advarsler mod at gaa denne Vej. Det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) mente saaledes, at man ikke skulde stride til kunstige Foranstaltninger, man skulde ikke indlade sig paa en kunstig Konvertering for derved at fremdrive en Medsættelse af Rentefoden, specielt for Grundejendomme. 3 Dag har nu det ærede Medlem udtalt sig noget anderledes end første Gang, saaledes at hans Mening og min Mening noget mere nærme sig hinanden. Thi ligesom jeg, første Gang jeg talte, gjorde gældende, at det Hensyn, der maa være det mest bestemmende ved Foranstaltninger af denne Art, er Hensynet til Statskassen og Statskassens Tarv, saaledes har ogsaa det ærede Medlem, som jeg tillod mig at nævne, i Dag sat dette Hensyn i første Række, medens han vedblivende advarer imod at tage Hensyn til sideordnede Interesser, Hensyn til Grundejere og andre Statsborgere, der ønske Rentefoden nedsat i sin Almindelighed. Det bliver da efterhaanden kun en Strid om Ord; thi, som sagt, ogsaa jeg hævder det som det første og fornemmelige Hensyn, at man tager Statens Tarv for Øje, og naar der da i saa Henseende kan paavises en betydelig Fordel for Statskassen ved fortsat Konvertering, mener jeg, man er fuldt berettiget, ja endog saa forpligtet til at stride til denne Foranstaltning. Jeg skal ikke optage nogen Undersøgelse af, hvorvidt den forrige Konvertering kunde siges at være motiveret særlig ved dette Hensyn og særlig at have taget Statskassens Tarv for Øje; men jeg skal dog om den forrige Konvertering udtale, at den jo fra alle Sider — det ærede Medlem for Fredensborg maatte undtagen — er bleven anerkendt som en nyttig og god Foranstaltning, der ikke skadede Staten — selv om den ikke bragte den saa stor Fordel, som andre og mere gunstige Konverteringer kunne siges at have gjort eller at kunne gøre, men som i Forhold til de Virkninger, den bragte frem paa saa mange Omraader — jeg behøver her kun at nævne, at den lettede Konverteringen af Kreditforeningsgælden — har bragt saadanne Fordele, at den maa siges at have været en nyttig og god Statsforanstaltning. Naar det ærede Medlem citerede Gambetta som den, der har holdt igen og i et givet Øjeblik ikke har villet stride til Konvertering, beviser dette efter min Mening saare lidt; thi det er dog vist almindelig anerkendt blandt Statsøkonomer, at Frankrig, som ellers staar højt i Statsadministration og Finansvæsen, til mange Sider har forsømt at konvertere,